

РЕШЕНИЕ

№ 3648

гр. София, 07.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 17.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **2714** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по Жалба с рег. индекс ППН-01-1572#41(19)/19.02.2021 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД или Комисията), подадена от И. Р. И. срещу Решение ППН-01-1572/2019 г. от 04.02.2021 г. на КЗЛД, с което жалба № ППН-01-1572/26.09.2019 г. подадена от И. Р. И. е обявена за: 1) недопустима спрямо Д. В. В. и С. С. М. и 2) неоснователна спрямо [фирма], [фирма] и [фирма].

Иска се съда да обяви оспореното административно решение за нищожно, алтернативно да го отмени като незаконосъобразно, както и да присъди разноските за съдебното производство.

Релевираните основания за оспорване са за противоречие с материалноправните норми и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила - чл.146, т.3 и т.4 АПК. Осъществяването им е аргументирано с доводи, че КЗЛД не е изпълнила задължението си служебно да събере всички доказателства имащи отношение към казуса. В противоречие с данните по делото (договор между [фирма], Д. В. и [фирма]“ от 04.09.2018г.) и без да е налице основание Комисията е обосновала извод за недопустимост на жалбата срещу Д. В., като физическо лице, тъй като последният не е администратор или обработващ лични данни, който отговаря по визираните в жалбата нарушения. Отделно от това сочи, че жалбоподателят не е вписан в партидата на [фирма], срещу който едноличен търговец се води репортажа, поради което не може да се приеме, че данните му са публични и защитата от закона

отпада. Оспорва се и изводът на Комисията, че е налице журналистическа цел, която оправдава обработката на лични данни при изготвяне на репортажа, тъй като твърденията в репортажите са неверни и не се обуславят от достоверни източници. Данните за професионалния живот на И. са лични и дори да има оправдаваща репортажите, съотв. обработката цел, за страните не отпада задължението да опазят личната свобода и неприкосновеност на последния. Счита, че е нарушен балансът между свободата на словото/правото на информация и неприкосновеността на лични живот. Не се споделя изложеното от Комисията в оспореното решение, че И. доброволно се е съгласил да бъде заснеман и че репортажите не са заснети с цел информиране на обществото за нанесен побой над репортера В..

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – КЗЛД, чрез процесуалния си представител- юрк. А., оспорва основателността на жалбата. Излага доводи, че не са налице основания за отмяна на оспорения акт. По отношение на т.1 от решението, с което жалбата срещу Д. В. е оставена без разглеждане, сочи, че действията на лицето са в изпълнение на договор между двете дружества, поради което правилно КЗЛД е приела, че физическото лице е действало под ръководството на обработващия лични данни, съгласно чл.29 от Регламент 2016/679. По отношение на т.2 от оспореното решение счита, че Комисията е стигнала до правилен извод относно баланса между правото на изразяване и неприкосновеността на личността. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. При условията на евентуалност, ако съдът намери жалбата за основателна, оспорва се дължимостта на разносните, направени от жалбоподателя в административното производство пред КЗЛД.

Заинтересованата страна /ЗС/ [фирма] в о.с.з. не се явява и не се представлява. Подробни съображения за неоснователност на подадената жалба излага в писмени бележки от 29.04.2021г. На първо място сочи, че в подадената до АССГ жалба липсват конкретни аргументи и приложени доказателства, подкрепящи твърдението за допуснато процесуално нарушение при издаване на оспорения акт. Акцентира, че съмненията за съхранение на стоки с изтекъл срок на годност придават на репортажа обществена значимост, от което следвало, че обработването на лични данни във връзка със създаването му е извършено с журналистическа цел. Излага, че към датата на излъчването на репортажа, както и към 27.11.2019г. И. Р. И. е управител на [фирма], а с Директива 68/151, транспонирана в Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е въведен принципът на публичност на дружествените регистри на юридическите лица, като данните за юридическите лица не попадат под защитата на ЗЗЛД. В случай на журналистическо разследване относно определено юридическо лице не е необходимо да се търси съгласието на представляващото го физическо лице за обработване на неговите лични данни. В допълнение излага, че [фирма] разпространява в телевизионните си програми произведения, създадени от независими продуценти (в случая [фирма]), които се ползват с редакционна независимост. Отношенията между двете дружества се уреждат с договор, в който присъстват клаузи, задължаващи продуцента да не допуска нарушение на Закона за радиото и телевизията, Закона за авторското право и сродните му права и приложимото право. Налице било и Споразумение за обработка на данни между [фирма] и Г. Ф.“ О., според което двете дружества са администратори на лични данни, самостоятелно и съвместно извършващи дейности по обработване на лични данни в рамките на телевизионно предаване „Господари на

ефира“.

ЗС [фирма], чрез пълномощника си-адв. К. изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Счита, че в обжалваното решение правилно са анализирани релевантните юридически факти, съобразно действащата нормативна уредба.

ЗС [фирма] в о.с.з. не се явява и не се представлява, но депозира Становище с вх. №16792/17.05.2021г.по регистъра на АССГ за неоснователност на жалбата. Твърди, че Д. В., в лично качество не е администратор на лични данни, тъй като същият е действал под ръководството на [фирма]. В допълнение излага, че в жалбата не са посочени конкретни доказателства, въз основа на които да се твърди извършването на нарушение от ЗС. Заявява искане за присъждане на разносните за съдебното производство.

Прокурор от С. градска прокуратура не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното:

Производството пред Комисията е образувано по постъпило Жалба рег. № ППН-01-1572/26.09.2019 г., в която И. Р. Ивановизлага, че на 26.09.2018 г. в склад за хранителни продукти влезли без надлежно разрешение и без основание репортерът Д. В. В., заедно с операторите С. С. М. и А. Т.. Към тази дата Д. В. изпълнявал функциите на репортер за предаването „Господари на ефира“, продуцирано от [фирма] и излъчвано в ефира на „Нова телевизия“, а С. М. и А. Т. заснемали репортажа, предназначен отново за продуцента [фирма]. Посочените лица неправомерно и без съгласието на жалбоподателя започнали да заснемат репортаж, с който се опитват да докажат незаконно държане на хранителни стоки с изтекъл срок на годност.

И. и служител на склада съпроводи В. до изхода, тъй като последният категорично отказвал да напусне. През това време В. продължил да заснема случващото се с мобилния си телефон и да излага словесно пред камерата на мобилния си телефон следните реплики: „Ето, вижте как ме блъскат... ето, това се случва, аз буквално съм изхвърлен“, след което се хвърлил сам на земята пред склада. Впоследствие пристигнал екип на полицията, а В. е откаран в Спешно отделение от екип на центъра за спешна медицинска помощ.

Описаното е заснето и излъчено в ефира на „Нова телевизия“ в предаването „Господари на ефира“ на 27.09.2018 г. и е пресъздадено в ефира на „Нова Телевизия“ по следния начин: на 27.09.2018 г. в ефира на „Господари на ефира“, в репортаж се появява И. И., представен на зрителите като управител в [фирма] с бели надписи до неговия виртуален образ; в емисии „Новини“ на 26.09.2018 г. и 27.09.2018 г. са излъчени репортажи във връзка с твърдението за нападение над Д. В..

И. отбелязва, че при изготвяне на репортажите не са взети никакви мерки по отношение защита на личните му данни и тези на другите лица - служители на склада. По-конкретно, не били предприети каквито и да било мерки преди излъчването на репортажа, с които лицето и гласът му, неговите имена и месторабота да бъдат заличени или обработени по начин, водещ до невъзможност за идентифицирането му.

С жалбата до КЗЛД се твърдят нарушение на правото на защита на лични данни на жалбоподателя надхвърлящи журналистическата цел при заснемане на репортажа и недопустимост на обработка на данни съгласно чл. 25з от ЗЗЛД, нарушение на баланса между правото на свободно изразяване на мнение и правото на защита на личните данни; нарушение на задължението на администратора на лични данни, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, да прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие със закона.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и в изпълнение на чл. 26 АПК, за започване на производството с Писма изх. номера:ППН-01-1572(2019)#2 от 19.11.2019г., ПН-01-1572(2019)#3 от 19.11.2019г., ПН-01-1572(2019)#4 от 19.11.2019г. са уведомени заинтересованите лица - [фирма], [фирма] и [фирма], като им е предоставена им е възможност по чл. 34, ал. 3 АПК за изразяване на становище с относими доказателства по предявените в жалбата твърдения.

В Комисията е постъпил Отговор вх. № ППН-01-1572#6/28.11.2019 г. от [фирма] за неоснователност на жалбата. В него е изложено, че на 27.12.2018 г. в деловодството на [фирма] е постъпила молба на И. Р. И., на която е отговорено на 09.01.2019 г., като същият е надлежно информиран относно всички поставени от него въпроси. По-конкретно, му е посочено, че: „И. Р. И. е управител на [фирма] по настоящем и по времето на излъчването на репортажа". Отбелязва се и че към 27.11.2019 г., И. Р. И. все още е управител и едноличен собственик на капитала на [фирма] (видно от справка в Търговския регистър към Агенция по вписванията). Със Закона за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел е въведен принципът на публичност на дружествените регистри на юридическите лица, като в същото време данните на юридическите лица не попадат под защитата на Закона за защита на личните данни. Поради това, в случай на журналистическо разследване относно съответно юридическо лице, не е необходимо да се търси съгласие на физическо лице за обработване на неговите/нейните лични данни, доколкото тези данни са ограничени до публични такива, ако лицето е представляващ, вписан в търговския регистър, което взема управленско решение за дружеството и действа от името на юридическото лице. Данните за управителя на едно търговско дружество са обявени в Търговския регистър, който е публичен регистър по своя характер. Цитира се и Становище на КЗЛД рег. № НДМСПО-01-161/2019 г. от 25.04.2019 г., в което е посочено, че обработването на лични данни за журналистически цели, в това число информация за имена, възраст и/или дата на раждане, финансово и имотно състояние, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. В тези случаи, по силата на чл. 25з, ал.3 от ЗЗЛД, съответната медия или журналист нямат задължение да изискват предварително съгласие от субекта на данни. [фирма] и [фирма] са имали сключен договор за създаване и излъчване на телевизионно предаване „Господари на ефира" от 26.07.2012 г., валиден към момента на създаване на епизода от 11.10.2018 г. Същият съдържа изрични клаузи, гарантиращи самостоятелна преценка на Продуцента, вкл. и допълнителна творческа преценка. Фигурират и клаузи относно характера на предаването „Господари на ефира", а именно „развлекателен характер и формат на

комедийно шоу, съчетано с репортерска публицистика". Присъства и клауза задължаваща Продуцента да не допуска нарушение на Закона за радиото и телевизията, Закона за авторското право и сродните му права и останалото приложимо законодателство. В допълнение е посочено, че на основание чл. 11, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията, [фирма] в качеството си на независим продуцент се ползва с редакционна независимост. В този смисъл продукцията се ползва с правото на свобода на изразяване и редакционна независимост къде и как да провежда журналистическите си разследвания. Отделно от горното между [фирма] и [фирма] в рамките на задълженията на дружествата за спазване на приложимото законодателство в областта на личните данни е налице Споразумение за обработка на данни, според което дружествата са администратори на лични данни, самостоятелно и съвместно извършващи дейности по обработване на лични данни в рамките на телевизионното предаване „Господари на ефира“. В Споразумението са надлежно изброени целите, правното основание, регламентирани са достъпа до личните данни, защитата на субектите на данни, сигурността на личните данни, сроковете за съхранение и други приложими.

Постъпило е и Становище вх. № ППН-01-1572#7/29.11.2019 г. от [фирма], в което се твърди, че обработването на лични данни за целите на журналистическата дейност в предаването отговаря на условията, с които се постига баланс между основните права на лицата и свободата на информация (свободата на словото) и по-конкретно на правото на всяко лице да получава и предава информация, както е гарантирано изрично в чл. 10 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. /ЕКЗПЧОС/ И. И. е взел участие в репортажа, в качеството си на представител на [фирма]. Лична информация за лицето И. И., касаеща извънпрофесионалната му сфера, не е разкрита, а само такава, която е достъпна дори в публичните регистри. Показването на името и лицето на И. не е в дисонанс с нормативната уредба за защита на личните данни. Противното разбиране би означавало, че за никого в страната не могат да се заснемат репортажи и други журналистически материали. В резултат на извършена проверка било установено, че в склада на фирмата са налични стоки с изтекъл срок на годност, което се потвърждавало от д-р С. С. - директор на Областна дирекция по безопасност по храните. Професионален ангажимент и дълг на журналиста е да се посочат лицата, отговорни за това, което е в синхрон с изискванията за обработване на личните данни на субекта, с оглед журналистическите цели на репортажа. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни., каквото в случая е съмнението за застрашаване на здравето на хората. Процесното предване, сочи, че като външен продуцент, [фирма] е имал сключен договор с телевизията за създаване на епизоди на тв предаване „Господари на ефира“, които да се излъчват по тв канал Нова. Позовава се на сключеното между [фирма] и [фирма] Споразумение за обработване и защита на лични данни и чл.40, ал.1 Конституцията на РБ, гарантиращ свободата на печата и другите средства за масова

информация и установяващ забраната за цензура. Изтъква, че свободата на словото е един от фундаменталните принципи, върху които се гради всяко демократично общество. Правото на информация, на свободно изразяване, обществото е делегирано в професионален ангажимент на журналистите, които в името на общественото благо се занимават със събирането, подреждането и разпространението на информация. Задължението на журналистите да предоставят информация и идеи, засягащи въпроси от обществен интерес, произтича от правото на обществеността да я получава. В този смисъл свободата на словото, свободата да се разпространява информация без цензура е оправдано дотолкова, че да се гарантира демократичността на обществените процеси и възможността на гражданите за изграждане на мнение и позиция относно проблеми, касаещи обществен интерес. В заключение твърди, че обработването на данните на И. И. е оправдано и пропорционално с оглед постигане на журналистическите цели. Правото на свобода на изразяване и информация не следва да бъде дерогирано в полза на защита на личните данни на конкретния субект.

Уведомителното писмо до [фирма] е върнато в цялост в КЗЛД като непотърсено, поради което на основание чл. 18а, ал. 9 от АПК на адреса по седалище и адрес на управление е залепено уведомление с изх. №ППН-01-1572(2019)#10 от 24.01.2020г. По делото липсват данни представител на дружеството не се свързал с КЗЛД за получаване на документите.

На проведено на 26.08.2020 г. заседание на Комисията жалбата е приета за частично недопустима-в частта спрямо Д. В. и С. М.. Изложени са мотиви, че двете физически лица са лица, действащи под ръководството на обработващия лични данни [фирма], по смисъла на чл. 29 от Регламент 2016/679, а не обработващи лични данни съгласно чл. 4, т. 9 от Регламент 2016/679, тъй като лицата по чл. 29 обработват лични данни в изпълнение на служебните си задължения и достъпът им до данните е необходим именно за тази цел. В отношенията с останалите участници в системата на обработването на лични данни те се „отъждествяват“ с обработващия и на практика го „ангажират“ с действията си по обработване. Разликата между обработващ и лице, действащо под ръководството на администратора/обработващия намира проявление и в чл. 32, параграф 4 от Регламент 2016/679, съгласно който администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко лице, действащо под ръководството им, което има достъп до лични данни, да ги обработва само по указания на администратора/обработващия, освен ако обработването не произтича от правото на ЕС или на държавата-членка. В противовес на посоченото уреждане на отношенията администратор/обработващ - лице, действащо под ръководството му е, че обработващият обработва данните по силата на изрично възлагане от страна на администратора по чл. 28 от Регламент 2016/679, където най-общо е посочено как се уреждат отношенията администратор-обработващ. Прието е, че репортажът е изготвен от [фирма] чрез двете физически лица, които действат под негово ръководство. След това репортажът е предаден от [фирма] на [фирма] в изпълнение на договора между тях.

Жалбата спрямо [фирма], [фирма] и [фирма] е приета за допустима. Страните са конституирани и уведомени за насроченото за 07.10.2020 г. заседание на Комисията за разглеждане на жалбата по същество с писма изх. №ППН-01-1572(2019)#16 от 01.09.2020г., №ППН-01-1572(2019)#17 от 16.09.2020г., №ППН-01-1572(2019)#18 от 16.09.2020г. и №ППН-01-1572(2019)#19 от 16.09.2020г.

От КЗЛД са изискани допълнителни доказателства за изясняване на

отношенията между конституираните като ответна страна дружества. В тази връзка са постъпили Писмо, вх. №ППН-01-1572(2020)#19 от 24.09.2020 г. от „Нова Б. Г.“, Становище, вх. №ППН-01-1572#22(19) от 01.10.2020 г., Становище вх. №ППН-01-1572#23(19) от 06.10.2020 г. на [фирма].

На 07.10.2020г. от И. И. е постъпил отговор на становищата на дружествата, в което се посочва, че твърдението, че репортажът е заснет в склада на [фирма], не отговаряло на истината. Репортажите били записани в склад на [фирма], с което жалбоподателят нямал нищо общо. Отделно от това е посочено, че при обработване по чл. 25з от ЗЗЛД не се изисква съгласие от субекта на данни, когато се говори за обработване за журналистически цели. Ако „проверката“ на репортера е имало за цел огласяване на обществено значим проблем, изразяващ се в съхранение и разпространение на негодни за употреба стоки, то последвалите действия на г-н В. с инсценираното увреждане на телесния му интегритет и излъчването му, определено имало друга цел, различна от началната. Чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД изисквал съобразяване и баланс с правото на жалбоподателя на неприкосновеност на личността, запазване на доброто му име и защита на личните му данни. Такъв баланс не бил постигнат. Журналистическата цел би била изпълнена на 100 % и при спазване на ЗЗЛД, чрез прилагане на мерки по анонимизиране на данните на И..

На проведеното на 07.10.2020 г. открито заседание разглеждането по същество е отложено за 18.11.2020 г., с оглед представянето на допълнително доказателства от жалбоподателя - пълномощно за представителство на ЕТ, съдебни решения, постановления на Прокуратурата, които впоследствие са постъпили по преписката.

На страните в административното производство са изпратени уведомления за насроченото на 18.11.2020г. открито заседание (л.121-124).

На 18.11.2020 г. е проведено заседание (Протокол № 49), на което производството е приключило и е постановено оспорваното Решение №ППН-01-1572/2019 от 04.02.2021г.

Въз основа на данните по преписката, в оспореното решение КЗЛД е приела за установено, че в предаването „Господари на ефира“, продуцирано от „Г. Ф.“ и предавано по Нова Телевизия, е излъчен репортаж, в който се съдържат кадри, на които присъства И. И., като са посочени двете му имена, лицево изображение и месторабота, които данни в съвкупност водят до идентифицирането на лицето, поради което са лични данни по смисъла на чл. 4, т. 1 от Регламент 2016/679. Записът е технически обработен от „Г. Ф.“ в рамките на предаването „Господари на ефира“. Цялото предаване е предадено на Нова Телевизия, която го е излъчила в телевизионен ефир. Записването (изготвяне на репортажа), разкриване чрез предаване (предоставяне на записа от [фирма] на [фирма] и след това на [фирма]) разпространението (излъчване в телевизионен ефир) представляват операции по обработване на лични данни по смисъла на чл. 4, т. 2 от Регламент 2016/679.

Обсъдена е законосъобразността на посочените операции във връзка с преследваната цел, като е прието, че всяка журналистическа дейност е проява на свободата на словото в правовата държава, а ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 от ЕКЗПЧОС. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище,

възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни, какъвто е случаят с направеното разследване и репортаж относно храни с изтекъл срок на годност, за които се твърди, че се продават, вместо да се унищожат. Прието е, че представеното разследване е от обществен интерес, поради което е с журналистическа цел.

Обоснован е извод, че за да бъде законосъобразно обработването на основание чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД, следва да се направи преценката за баланса между правото на свобода на изразяване и правото на информация, от една страна, и неприкосновеността на личния живот, от друга, въз основа на конкретните обстоятелства.

Относно неприкосновеността на личния живот на И. е посочено, че въпреки, че липсва формална връзка със стоката, предмет на журналистическото разследване, последният по собствена инициатива излиза от офиса си, за да възрази срещу заснемането в склада, знаейки, че се осъществява видеозапис, поради което и попада в обхвата на заснемане. Предвид това е обусловен извод, че личността на жалбоподателя не е било предмет на заснемането, като последното е направено доброволно и със знанието му. Посочено е и това, че не е направено възражение от страна на жалбоподателя И. репортажът с негово участие да не бъде излъчван в предаването „Господари на ефира“.

Комисията е приела още, че И. е упълномощен да представлява [фирма], чиито склад и стоки са предмет на заснемането, представителната власт е в голям обем и включва права за управление и разпореждане от името на ЕТ, следователно, общественият интерес при заснемането обхваща и личността на жалбоподателя, като представляващ търговеца.

По тези съображения КЗЛД обусловила извод, че личните данни на И. И. са обработени законосъобразно, на основание чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД за изцяло журналистически цели, поради което жалбата е неоснователна.

Комисията е приела за неоснователно и твърдението на жалбоподателя, че представянето на извършеното нападение срещу репортера не представлява информация от обществен интерес, тъй като е инсценирано. Посочено е, че в новините на Нова Телевизия и в предаването „Господари на ефира“ се представя само информация за този случай, без да са посочени лични данни за жалбоподателя – същият не е заснет при евентуалното засягане телесния интегритет на репортера, не са посочени идентифициращи го данни, т.е. в тази хипотеза лични данни не са обработени, поради което не може да бъде търсена защита по реда на ЗЗЛД.

Решението на КЗЛД е съобщено на И. с Писмо изх. № ППН-02-1572(2019)#38 от 04.02.2021г. (л.156 по делото), получено на 05.02.2021г., видно от потвърдителния имейл от адв. М. Д. (л.157 по делото). Жалбата до АССГ е подадена, чрез КЗЛД на 19.02.2021г.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от надлежна страна - чл.147, ал.1 от АПК, вр.чл.38, ал.6 от ЗЗЛД. Спазен е и

преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Обявяването на нищожност на административен акт е средство за отстраняване на незаконосъобразни административни актове, засегнати от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не може да породи правните последици, към които е насочен. За да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за това, съдът следва да го отстрани от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. В правната теория и съдебната практика е прието, че липсата на компетентност на административния орган и неспазването на установената форма във всички случаи води до нищожност на административния акт, докато противоречието на акта с материалния закон, е основание за нищожността му само тогава, когато правните му последици са напълно несъвместими с правовия ред така, че по никакъв начин, включително, ако би бил необжалваем, не биха могли да бъдат признати (Решение № 8035 от 01.07.2008 г. на ВАС по адм. д. № 3988/2008 г., II отд.).

В конкретния случай, оспореното решение не е засегнато от порока по чл.146, т.1 АПК. Издадено е от компетентен орган- КЗЛД. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗЗЛД.

Спазено е и изискването за форма на административния акт, и то изцяло. Решението е в писмена форма и съдържа всички реквизити по чл.59, ал.2 АПК, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

Неспазването на административнопроизводствените правила-чл.146, т.3 АПК- може само по изключение да доведе до нищожност-тогава, когато е довело до липса на волеизявление и очевидно не е налице спрямо оспорения акт. Съгласно чл.7, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав, като решенията се вземат чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. По делото се установи, че на заседанието на колегиалния орган на 18.11.2020 г. са присъствали председателят и 2-ма от членовете му, следователно налице е бил кворум за провеждането му. Установи се и това, че решението е взето с единодушие.

Спазена е разпоредбата на чл. 40 от ПДКЗЛДНА, съгласно която КЗЛД събира доказателства, назначава експерти и призовава, както и извършва други действия в производството по раздел II "Разглеждане на жалби от физически лица" по реда на АПК. В хода на протеклото административно производство не са допуснати нарушения на процедурните правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващия и да са го препятствали да я упражни в пълен обем. Административният орган е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства и е извършил проверка на приетите доказателства. Не се констатирали нарушения по см. на чл. 34, чл.35 и чл.36 от АПК. На страните в производството е представена възможност да се запознаят с приложените по преписката доказателства и да изразят становище. При произнасяне по съществото на спора са обсъдени събраните по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на жалбоподателя, редовно уведомен за откритото заседание пред КЗЛД не е ограничено, тъй като е гарантирано неговото участие в административното

производство, а последното е проведено в съответствие със специалните разпоредби на ЗЗЛД и принципите на процеса - принципите истинност, равенство, достъпност, публичност и прозрачност /чл. 7, чл. 8 и чл. 12 от АПК/. Приложените по делото препис-извлечения на протоколи от проведените три заседания на КЗЛД, съответстват на разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от Правилника.

Възражението за допуснато процесуално нарушение, мотивирано с твърдение, че в производството пред Комисията не е събрала всички доказателства, а въз основа събраните е направила погрешен анализ на фактите, е неоснователно. Видно от решението на КЗЛД е, че същата е събрала всички необходими и възможни доказателства и е изследвала обективно релевантните факти, за което е изложила и съответни мотиви.

Противоречието с материалния закон-чл.146, т.4 АПК-води до нищожност само, когато е налице пълна липса на предпоставките, визириани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законно основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган. В случая оспореното решение е постановено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, а наведените в обратния смисъл доводи на жалбоподателя са неоснователни. Приложимият материален закон е този, действал към датата нарушението-26.09.2018г., т.е. приложими са разпоредбите на Регламент ЕС 2016/679.

Според чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679, "лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано ("субект на данни"). Физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД "обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване, а според дефиницията на Регламент (ЕС) 2016/679 -чл. 4§ 2- "обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, поддръждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване;

В случая не е спорно, че жалбоподателят се явява субект на данни, а данните относно неговите имена и месторабота, аудио-визуалното произведение чрез заснемане на лице и говор, включени в репортаж заснет и излъчен в ефира на „Нова телевизия“ в предаването „Господари на ефира“ на 27.09.2018 г. и пресъздадено в ефира на „Нова Телевизия“, попадат в приложното поле на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Несъмнено е и, че се касае за обработка на лични данни според посоченото легално

определение, както и, че ответниците по жалбата до КЗЛД [фирма] и [фирма] са администратори на такива според дефинициите в чл. 4§ 7 и § 8 от Регламент (ЕС) 2016/679, тъй като определя целите на обработването - представяне на информация от обществен интерес в телевизионно предаване, и средствата на обработването - чрез излъчване на репортажи.

Не е спорно и обстоятелството, че предаването „Господари на ефира“ е продуцирано от [фирма]. С Договор от 04.09.2018 г. между [фирма] и [фирма] възложителят [фирма] възлага на изпълнителя [фирма] заснемане на репортажи за продуцираното от възложителя предаване „Господари на ефира“. След като изготвянето на репортажи е възложено на [фирма] от администратор на лични данни, то последното действа като обработващ личните данни по смисъла на чл. 4, § 8 от Регламент 2016/678, тъй като обработва лични данни от името на администратора [фирма].

По отношение на физическите лица Д. В. (репортер) и С. М. (оператор), съдът излага следното:

По аргумент от чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679, който определя правомощията на надзорния орган (каквото безспорно е КЗЛД), Регламентът, респективно ЗЗЛД са приложими само по отношение на администраторите и на обработващите лични данни. Анализът на тази разпоредба, съобразно целта на ЗЗЛД води до извод, че за да може Комисията да упражни правата си, следва нарушенията на правата на субекта да са извършени от администратора или обработващия лични данни и жалбата да е насочена срещу последните, които в това си качество са нарушили правата на физическото лице /в този см. Опр. № 1581 от 02.02.2011 г. по адм. д. № 1000/2011 г., II отд. на ВАС и др/. Принадлежността на ответника към тази категория субекти /администратор на лични данни по смисъла на чл. 4, § 7 от Регламент 2016/679/ е уредено от закона като процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Правното качество на администратор на лични данни възниква след регистрация по реда на чл. 17 и сл. от закона (в този см. Опр. № 11710 от 09.10.2009 г. по адм. д. № 956/2009 г. на ВАС), а то не е признато на репортера Д. В. В., нито на оператора С. С. М., посочени като ответници в жалбата до КЗЛД.

Дори и да се приеме, обаче, че регистрацията няма конститутивен ефект, двете физически лица не отговарят на основния признак по чл. 4, ал. § 7 Регламент 2016/679, обуславящ придобиването на качеството "администратор" - да определя целите и средствата за обработване на лични данни, тъй като обработват лични данни в изпълнение на служебните си задължения и достъпът им до данните е необходим именно за тази цел, т.е. те се явяват лица по чл. 29 от Регламента и действат под ръководството на обработващия лични данни [фирма]. В отношенията с останалите участници в системата на обработването на лични данни те се „отъждествяват“ с обработващия и на практика го „ангажират“ с действията си по обработване. Жалбата следва да е насочена срещу администратора на лични данни или обработващия лични данни, а не срещу лицата, които фактически са извършвали действия, с които жалбоподателя твърди да са му нарушили правата.

Въпросът за пасивната процесуална легитимация на ответника е въпрос по допустимостта на оспорването. Съответно, Д. В. В. и С. С. М. не са били пасивно процесуално легитимирани като ответници в производството по чл. 38 и сл. ЗЗЛД. Жалбата, подадена срещу ненадлежна страна, е недопустима. Процесуалната легитимация на ответника е сред положителните абсолютни процесуални предпоставки за възникване на правото на жалба, а липсата ѝ има за последици

недопустимост на жалбата.

По изложените съображения решаващият орган КЗЛД е обосновал законосъобразен извод, че оплакванията на жалбоподателя се отнасят за лица, които няма качеството „администратор“ или „обработващ“ лични данни, по смисъла на определенията, дадени в Регламент (ЕС) 2016/679, поради което и по отношение на тези лица са неприложими мерките за защита, предвидени в ЗЗЛД и в Регламента.

По втория основен спорен въпрос-относно наличието/липсата на превишаване пределите на допустимост на обработването на личните данни на И. И., следва да се посочи следното:

Според чл. 25з, ал. 1 обработването на лични данни за журналистически цели, както и за академичното, художественото или литературното изразяване, е законосъобразно, когато се извършва за осъществяване на свободата на изразяване и правото на информация, при зачитане на неприкосновеността на личния живот. /Разпоредбата на чл. 25з, ал. 2 от ЗЗЛД, в която неизчерпателно са били изброени критериите за дерогация на правото на защита на личните данни, е обявена за противоконституционна с Решение № 8/2019 на КС по к.д. № 4/2019 г./

Съгл. чл. 5 § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват ("свеждане на данните до минимум"); В същия смисъл е и съображение 78 от регламента, а именно използването на такива мерки от администраторите на лични данни, които могат да се изразяват, *inter alia*, в свеждане до минимум на обработването на лични данни, псевдонимизиране на лични данни на възможно най-ранен етап.

Въпросът, на който се дължи отговор е дали излъчената в ефир на Нова телевизия информация и обработените в конкретния случай лични данни са превишили целите, за които са обработвани. Това следва от целта на самия приложим Регламент, а именно съвместяването на правото на защита на личните данни с правото на свобода на изразяване и информация в съответствие с началото за еднакво зачитане на всички основни права.

Заинтересованите лица, администратори и обработващ лични данни, са излъчили спорния репортаж на 27.09.2018 г. в предаването „Господари на ефира“, продуцирано от 4Глобал Ф.“ и предавано по Нова Телевизия и на 26.09.2018 г. и 27.09.2018 г. в емисии „Новини“ по Нова телевизия. Като се изхожда от понятието за журналистиката, като практика на събиране, анализиране и интерпретация на информация за актуални събития, теми, явления, личности и тенденции на съвременния живот, представена в различни жанрове и форми и разпространена за масова аудитория, се налага изводът, че се касае за обработване на лични данни за журналистически цели, както правилно е прието и от ответната комисия. Журналистическите цели по дефиниция включват осъществяването на правото на информация и свободата на изразяване. Ограничаване свободата на изразяване и информация е допустимо само в рамките на необходимото в едно демократично общество съгласно чл. 10, § 2 ЕКЗПЧОС. По своята същност журналистическата дейност изисква разпространяване на информация по въпроси от обществен интерес. Публикуването на репортаж в предаване на медията представлява публично оповестяване. Публичното разпространяване на информация за тези цели е журналистическа дейност, тъй като самият факт на разпространение е изява на мнение, становище, възглед, преценка на публичната информация и значението ѝ за интересите на обществото. За да се обработва информация за целите на

журналистическата дейност, информацията трябва да касае въпроси относно ценности, които с оглед на засегнатите отношения са действително обществено важни, както е в настоящия случай. Европейският съд по правата на човека подчертава при многобройни случаи съществената роля, която играе пресата в едно демократично общество. Той изтъква, че макар пресата да не бива да престъпва определени граници, по-конкретно по отношение на репутацията и правата на други, нейният дълг е да предава по начин, съвместим с нейните задължения и отговорности, информация и идеи по всички въпроси от обществен интерес, и не само че пресата има за задача да предава такава информация и идеи, но и да получава.

Като се изключат твърденията за клеветническо съдържание на сведената информация, то остава въпросът дали ли е от страна на заинтересованите страни нарушение на правата на жалбоподателя, като субект на данни по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, съответно спазен ли е баланса между свободата на изразяване и правото на информация и зачитането на неприкосновеността на личния живот.

Този баланс ще е спазен при изпълнение и на условията на чл. 5, § 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 за свеждане на данните до минимум. За да се прецени спазването на въпросния баланс и наличието на извършено нарушение от страна на администратора на лични данни [фирма] и [фирма] и обработващия лични данни [фирма], следва да се изходи и от една страна от същността на правото на защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот /чл. 8 на КЗПЧОС и чл. 8 от Хартата на основните права на ЕС /ХОПЕС/. Изрично се предвижда в Хартата - чл. 8, §2 и §3, че личните данни трябва да се обработват честно, за конкретни цели и на основата на съгласие на субекта на данни или друго легитимно основание, посочено в закон, както и че всеки има право на достъп до данните, които го засягат, и право на корекция на тези данни, като контролът за спазването на посочените правила се осъществява от независим орган на публичната власт.

Правото на защита на лични данни се явява част от правото на неприкосновеност на личния живот, макар и разграничени като отделни права, като нито едно от двете не е абсолютно. При спазване на изискванията на чл. 8 от КЗПЧОС, може да има ограничения, ако това е необходимо в демократичното общество. КЗПЧОС предвижда в чл. 8, §2 изчерпателен списък на целите, легитимиращи ограничаването на това право, като посочва *inter alia* защитата на правата и свободите на другите.

Легитимна форма на такова ограничение е признатото право на свобода на изразяване на мнения и свобода на информация (чл. 11 ХОПЕС). Правото на свобода на изразяване е основно право и има централна роля в защитата на други гарантирани права, като правото да се търси и получава информация, правото на достъп до информация за всеки и за обществото в цялост.

Чл. 11, § 2 от Хартата на свой ред изрично прокламира свободата и плурализма на медиите. Свободата на изразяване включва не само изразяване на мнения, а в съответствие с член 10, § 1, второто изречение от ЕКПЧ и с член 11, § 1, първото изречение от Хартата тя обхваща свобода на комуникацията - свободата да се получават и да се разпространяват информация или идеи. Това право се отнася до всеки индивид, но се свързва и с всички средства за масова информация, които институционализират свободата на изразяване и са гарант за информираността на отделните субекти и за осъществяването на ефективен граждански контрол върху управлението. Свободата на изразяване е основополагаща за демократичното общество и е една от основните предпоставки за неговия прогрес и за реализацията на

всеки индивид (в този смисъл Решение от 8 юли 1986 г. по дело *L. v. A.*; Решение от 18 юли 2000 г. по дело *Sener v. T.*, Решение от 29 март 2001 г. по дело *Thoma v. L.* 29 М. 2001 и др.). Свободата на изразяване се отнася до всякакъв вид информация, включително и предизвикващото неудобство и дори шокираща, защото такива са изискванията на плурализма и толерантността, без които няма демократично общество сочи ЕСПЧ в решението по делото *Satakunnan & Satamedia Oy (Satakunnan Markkinapörssi Oy и Satamedia Oy v. Finland, app. 931/13)*. Нещо повече, Съдът свързва свободата на разпространяване на информация с правото на всеки и на обществото като цяло да бъде информирано и подчертава дълга на медиите да предоставят информация по въпроси от публичен интерес. (в този смисъл виж и Решение на КС на РБ № № 8/2019 на КС по к.д. № 4/2019 г.).

Вън от всякакво разумно съмнение в случая е наличието на засилен обществен интерес към информацията, съдържаща се в репортажа, а именно съхранение и разпространение в магазинната мрежа на негодни за употреба хранителни стоки.

Регламент 2016/679 дава засилена защита на физическите лица във връзка с обработването на личните данни, но и поддържа равновесие с другите основни права, в частност със свободата на изразяване и информация, така както тези права са предвидени в КЗПЧОС и ХОПЕС. Защото защитата на личните данни не може да е за сметка на свободата на изразяване и нито едното право не е по-значимо от другото. (СЕС Решение от 9 ноември 2010 г. по дело *C-92/09 Volker und M. Schecke*, § 85) Нещо повече, от съображение (4) от регламента се налага извод, че съюзният законодател е отчел, че абсолютното прилагане на правилата за защита на личните данни крие риск от съществено навлизане в обхвата на други основни права.

Исключение спрямо правото на защита на личните данни е т.нар. „журналистическо изключение“ ("изключение за журналистически цели, за целите на академичното, литературното или художественото изразяване"), регламентирано в посочената норма на чл. 25з, ал. 1 от ЗЗЛД, каквото в конкретния случай именно е налице. Дълг на медиите е да получават от името на обществото и да разпространяват пред широката публика информация от обществен интерес, каквато е информацията, свързана с качеството и годността на хранителните продукти, предлагани в магазинната мрежа в страната.

Според ЕСПЧ, чл. 10 от КЗПЧОС едновременно защитава и този, който упражнява свободата на изразяване, и този, който упражнява правото да получи информация, и подчертава, че "обществото има право да получава информация от обществен интерес" (в този смисъл Решение от 14 април 2009 г. по дело *Tórsasbgy a Szabadsbgyjogokírt v. H.*, § 26, app. 37374/05; Решение от 19 февруари 2013 г. по дело *Fredrik N. and P. S. Kolmisoppi v. S.*, app. 40397/12, 9).

В този смисъл характера на публикуваната информация, съдържаща и лични данни на субекта на данни - жалбоподателя, съпоставена с журналистическата цел на използване и обстоятелството, че към момента на публикациите се касае за упълномощен представител на [фирма] (пълномощно от 13.09.2018г.- л.129 по делото), чиито склад и стоки са предмет на заснемането, представляват обект на общественото внимание. Следователно общественият интерес при заснемането обхваща и личността на жалбоподателя, като представляващ търговеца. Изложеното обосновава извода, че балансът не е бил нарушен и използването на лични данни не е в нарушение на заложените в нормите от цитираните разпоредби на приложимите ЗЗЛД и регламент.

Всъщност, преди да се търси баланс и да се обсъжда въпросът за това дали би било пропорционално налагането на каквато и да е ограничителна мярка спрямо администратора на лични данни в конкретния случай, с оглед разглеждания възникнал конфликт между основното право на неприкосновеност на личния живот, част от което и защитата на лични данни и основното право на свобода на изразяване и правото на информация, е необходимо да се установи дали се касае до засягане на същностното съдържание на правото - неговото "твърдо ядро". Основание за това е разпоредбата на чл. 52 (1) ХОПЕС, която посочва изискването да се защита основното/същностното съдържание на правата и свободите. От една страна тук се наблюдава обработване на лични данни, които сами по себе си не засягат правото на неприкосновеност на личния живот в неговото ядро. Свързаните с професионалния живот на И. данни не могат да се определят като такива, разкриващи съкровения личен живот на жалбоподателя като индивид и неговата личностна неприкосновеност, защото не касаят семейството му, отношенията с други лица, развитието и реализирането на личността, като такава, идеите, навиците. От друга страна, налагането на каквато и да е ограничителна мярка по отношение на медията, отразила факт на нарушаване на реда за етикетиране на хранителните стоки и разпространението в магазинната мрежа на негодни за консумация стоки, заради личността на представляващия дружеството, би представлявало същностна намеса в правото на свобода на информация. Скриването на разпространената информация от обществеността би представлявало цензура. Следователно да се търси баланс между едното и другото право в случая дори не е необходимо, тъй като всяка ограничителна мярка би поставила под въпрос самото право като такова и ще е непропорционална сама по себе си.

Дори и при съпоставяне и търсене на баланс, обаче, не е налице нарушение. Правилни са изложенията от ответния в оспорваното решение съображения относно това, че излъчените в ефира на Нова телевизия в предаване „Господари на ефира“ и емисия „Новини“ лични данни на И., в обем две имена, месторабота и аудио-визуално изображение, не са в нарушение на правото на защита на лични данни с оглед съпоставянето на интересите на жалбоподателя със защитата на правото на медиите да предоставят информация и правото на обществеността да бъде информирана.

Следва най-сетне да се посочи и това, че е законосъобразен и извода на КЗЛД, че по отношение „извършеното нападение срещу репортера“ лични данни на жалбоподателя И. не са били обработени. В новините на Нова Телевизия и в предаването „Господари на ефира“ е представена информация за случая, но без да са посочени лични данни за жалбоподателя- същият не е заснет при евентуалното засягане телесния интегритет на репортера и не са посочени идентифициращи го данни.

Последното изискване за законосъобразност е за съответствие с целта на закона-чл.146, т.5 АПК-правомощието за издаване на акта да не е насочено към постигане на друга цел, различна от законоустановената. Несъответствието с целта на закона /превратното упражняване на власт/ обуславя нищожност само, ако преследваната с административния акт цел е различна от законоустановената и не би могла да се постигне с никакъв акт, нито на същия, нито на който и да е друг орган. Преследваната с издаването на оспорения в настоящото производство акт цел не само, че не покрива условията за нищожност на това основание, но и напълно съответства на законоустановената - да осигури защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679, както и във

връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите по ал. 2-чл.1, ал.3 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и липсата на пороци водещи до отмяна на оспорения акт, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото и своевременно направеното искане, на ответника, по делото следва да бъде заплатено юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ е в размер на 100лв. (сто лева).

От ЗС [фирма] е заявено искане за присъждане на разноски /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/, което следва да бъде уважено за доказвания им общо размер- 700 лева, заплатено възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат, което се присъжда изцяло, като преценка за прекомерност, предвид липсата на възражение по чл.78, ал.5 ГПК, вр.чл.144 АПК, вр.чл.7, ал.1, т.4, вр.чл.8 /И.. – ДВ, бр. 28 от 2014 г.; изм. с Решение № 5419 на ВАС на РБ - бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г./ от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, не е дължима.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 23-ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Р. И. срещу Решение ППН-01-1572/2019г. от 04.02.2021 г. на Комисията за защита на личните данни, , с което жалба № ППН-01-1572/26.09.2019 г. подадена от И. Р. И. е обявена за: 1) недопустима спрямо Д. В. В. и С. С. М. и 2) неоснователна спрямо [фирма], [фирма] и [фирма], КАТО НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА И. Р. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за защита на личните данни, сумата в размер на 100 /сто/ лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА И. Р. И., ЕГН [ЕГН] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 700 /седемстотин/ лева, разноски в първоинстанционното съдебно производство.

Решението, в частта му с която се отхвърля жалбата срещу т.1 от Решение ППН-01-1572/2019г. от 04.02.2021 г. на КЗЛД е с характера на определение и може да бъде оспорено с частна в 7-дневен срок от съобщаването му. В останалата му част съдебното решение може да бъде оспорено с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл.137 АПК.

СЪДИЯ: